

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 19 Decembrie st. v.

A fi ignorant nu va să dăcă a nu seî nimic, ci a te pronunța asupra unor cestiuni, asupra cărora nu ești lămurit. Ceva mai mult decât ignoranța comună e așa numita „crasă ignoranță“, de a preținde, că sci mai bine decât alții ceea ce nu sci de loc. Mai mult chiar și decât „crasă ignoranță“ este de a voi să lămurisci pe alții asupra unor lucruri, despre care tu însuși nu ești lămurit.

Acest non plus ultra e una dintre notele caracteristice ale presei maghiare.

Nu de mult un celebru publicist maghiar ține o conferință publică asupra tricolorului român, albastru galben și roșu. Ai crede, că s'a pus omul, a cercetat, a resfoiat scrieri și documente și vine acum să desfășure rezultatele cercetărilor sale. Doamne feresce! Un Maghiar nu are nevoie să cerceteze: el scie tot prin inspirațiune, fiindcă e Maghiar. Din întâmplare și în tricolorul Ardealului sînt tot cele trei colori fundamentale, ca în cel român, numai că ele sînt astfel dispuse, viind roșu la mijloc. Fără a mai cerceta dar', publicistul maghiar afirmă, că nu este tricolorul român decât o copie a celui ardelean. În adevăr însă el s'a stabilit abia acum două decenii, când cu unirea țărilor, prin combinarea colorilor Moldovii și ale Munteniei, albastru și roșu și galben.

Un alt publicist maghiar chiar mai celebru, un fel de celebritate universală, om de specialitate, un archeolog cu multă autoritate, scrie în limba germană, adecă pentru marea public european, despre trecutul Românilor și afirmă cu o admirabilă sufisanță, că prima carte românească s'a tipărit în timpul lui G. Rákóczy, pe când se scie în toate cercurile bine informate, că încă pe la 1550 s'a tipărit în Sibiu un catichism românesc, ear' pe la 1575—85 s'a publicat la Brașov și Orăștie o întreagă bibliotecă românească.

Dacă oameni de oare-care valoare își pot permite asemenea lipsă de respect pentru cuvântul tipărit ori rostit în public, ce mai putem aștepta dela muncitorii de rînd ce umplu coloanele țărilor?

Abia va fi trecînd și data dela Dumneșu fără ca să ne pomenim cu câte-o inexactitate prin țărele maghiare, menite a informa publicul despre cele ce se petrec. Se fac traduceri din românește și numai decât prima frasă te convinge, că traducătorii nu sciu limba românească, ci interpretează pe ghicite. Se comunică de prin țăre române câte ceva, și se citează fals țărul, din care se iau informațiunile. Astfel adese-ori se spune, că s'a țăis în „Tribuna“ ceea-ce s'a țăis în „Gazeta Transilvaniei“ și vice-versa.

Mai astă-vară, când cu turburările din Cluj, „Pester Lloyd“ citează din „Gazeta Transilvaniei“ nisce cuvinte, care n'au fost nici odată tipărite în „Gazeta Transilvaniei“. — D-l Dr. A. Murășian cere cuvenita rectificare. — „Am reproduc din „Kolozsári Közlöny“, — răspunde

„Pester Lloyd“, — căci „Kolozsári Közlöny“ e țăarul menit în special a ține pe publicul nostru în curent despre presa română“.

Și în adevăr, făcînd acum, de anul nou, apel la public, redacțiunea țărului „Kolozsári Közlöny“ accentuează această menire specială prin cuvintele: „Urmărim cu atențiune agitațiunile române și cele săsesci, extravagantele lor atît prin graiu viu, cât și în tipar. Vom da ca și până acum dese informațiuni atît despre aceste, cât și despre faptele politice privitoare la noi ale țărilor vecine“.

Avem dar' a face cu acela dintre țărele maghiare, care are menirea specială de a ține pe publicul maghiar și pe presa maghiară în curent asupra manifestațiunilor vieții noastre publice.

Am presupune, că la acest țăar lucrează în deosebi aceia dintre scriitorii maghiari, cari cunosc limba și literatura română, sînt bine informați asupra relațiunilor noastre de partid și asupra oamenilor nostri mai însemnați, pentru-ca astfel ceea-ce se scie bine într'un cerc mai restrîns se se aducă încetul cu încetul la cunoștința întregului public.

Vorbă să fie!

Tocmai țăarul „Kolozsári Közlöny“ se distinge prin inexactitatea traducerilor făcute din românește, tocmai el e acela, care mai adeseori dă informațiuni false.

Chiar și pentru „Kolozsári Közlöny“ e însă un non plus ultra de sufisanță ceea-ce aflăm în numărul dela 30 Decembrie.

„Hermanstädter Zeitung“, — țăce „K. K.“ — începe publicarea unui șir de articole eșite din peana propriului ei redactor Dr. Sentz asupra ultimului verdict al curții cu jurați din Sibiu, care verdict, precum se scie, s'a terminat cu achitarea lui Barițiu, redactorul „Tribunei“.

Dl Dr. Sentz redactor al țărului „Hermanstädter Zeitung“ și dl Barițiu redactor al „Tribunei“.

Mare onoare pentru „Hermanstädter Zeitung“ și încă mai mare onoare pentru noi.

Pentru „Kolozsári Közlöny“, însă, desigur nu este o onoare de a fi dat publicului maghiar această informațiune.

Dl Dr. Sentz, directorul academiei de drept de aici, este un aderent zelos al guvernului și o persoană destul de distinsă, pentru-ca să se mire, cum un țăar guvernamental, ba chiar cel menit a ține pe publicul maghiar în curent despre cele ce se petrec la Germanii din Ardeal, îl ia drept redactor al țărului „Hermanstädter Zeitung“.

Dar' cine scie! Poate că va fi avînd dreptate „Kolozsári Közlöny“, poate că în adevăr dl Dr. Sentz nu e numai director al academiei, ci și mai mult decât atît, adecă redactor al țărului guvernamental „Hermanstädter Zeitung“.

De sigur însă dl G. Barițiu nu este, nici n'a fost vreodată redactor al „Tribunei“, și este un semn de crasă ignoranță de a-l pune redactor la „Tribuna“ tocmai atunci, când e vorba de un proces,

pe care l-a avut pentru un articol publicat în „Observatoriul“, propriul seu țăar.

Domnul Barițiu e unul dintre puținii Români ardeleni, despre care nimeni, om cult, nu mai are dreptul de a vorbi pe apucate. Un țăarist american, voind a vorbi despre Barițiu, ia lexiconul de conversațiune, caută la litera B. și își găsește acolo datele privitoare la viața acestui om, care a lucrat mult în țeara aceasta. Un țăarist din Cluj trebuie să scie despre Barițiu mai mult decât ceea ce stă în lexiconul de conversațiune, ear' țăarul menit în special a ține pe publicul maghiar în curent despre cele ce se petrec la Românii din Ardeal trebuie să scie lămurit cine este Barițiu, ce a făcut Barițiu, ce voiesce Barițiu și ce face acum, ori, dacă nu, să renunțe de a mai ține pe alții în curent despre cele ce se petrec la noi.

Dar' face cine ce poate.

Nu țăarul, ci publicul lui e în cele din urmă pecatós.

Am pus în evidență sufisanța presei maghiare, pentru-ca să arătăm, publicul maghiar, care poate să o mistuiască, ce puțin simte importanța cunoștinții adevărului, ce puțin înțelege foloasele, pe care le poate trage din ea, ce puțin doritor este de a ne cunoaște, pentru-ca să ne poată înțelege, ce puțină e speranța de a ne apropia de nisce oameni, cari trăiesc sub același acoperiment cu noi, fără ca să voiască macar a ne cunoaște.

Revistă politică.

Sibiu, 19 Decembrie st. v.

Un simptom de slăbiciune netăgăduit se ivesce în sinul guvernului dlui Tisza cu apropierea discuțiunii în casa magnaților asupra proiectului de lege privitor la reforma acestei case. După-ce organele oficioase trimbițaseră succesul stăpînului lor prin căștigarea baronului Sennyey, nu ne-am așteptat, ca așa în curînd și încă înaintea prezentării proiectului de lege amintit, dl Tisza să bată retragere, ba așa țăcînd să capituleze înaintea bătaiei. Căci nu este alta, ceea ce aflăm din rostul primului oficios, „Pester Lloyd“, care în numărul seu de Duminecă enunță cu curagiu foarte îndoelnic: „Nu trebuie să se dea adecă uitării, că guvernul n'a făcut nici când o cestiune de cabinet din primirea proiectului seu de lege despre reforma casei de sus, și țău! n'am seî nici un motiv, pentru ce ar face aceasta în viitor“. Foia guvernamentală sfîrșește cu emfaza: „Aibă proiectul de lege despre reforma casei de sus oriși-ce soarte — ministrul Tisza — din cauza aceasta nu se va re-trage!“ Cuvintele acestea sînt foarte apăstate, dovedesc însă țăria din țăcetoarea germană: „Der Starke weicht muthig einen Schritt zurück“.

Aceeași țărie a pozițiunii dlui Tisza se manifestează și în cealaltă „cruză“ a cabinetului Tisza, în cestiunea croată. Tot „Pester Lloyd“ face pe voinicós în numărul seu din urmă, unde cu prilegiul exmisiunii deputațiunii regnicolare admite următoarele: „Ungaria a făcut“ — citatul e tocit, dar' nimerit — „deja

atâta pentru Croația, încât nu-i mai rămîne în adevăr nimic de făcut, și de aceea nimenea nu e interesat pentru susținerea stării actuale în acel grad, ca și partidul croat domnitor. Află acesta, că legea, ce regulează raporturile noastre reciproce, duce lipsa unei interpretațiuni într'un punct sau în celalalt, bine!, noi nu ne vom da în lături în privirea unei explicațiuni. Ba, recunoașcem că trebuie să fie în toată privința folositor, dacă gravaminele croate se examinează odată la lumina mare a țălii în toate detaliurile lor și în formulare exactă; poate că se va arăta apoi, cât de puțin mai este ceea-ce chiar, și după indicațiunile cele mai interesate, Ungaria poate și are încă a da Croației“.

Cu alte cuvinte, de Tisza e gata a mai da Croației una sau alta, și chiar totul, cât s'ar mai pute „interpreta“ din legea de transacție ungaro-croată. Durere însă că opoziția întregă din Croația nu vrea să scie nimica tocmai de această transacție. Scirile din Agram confirmă aceasta în mod pipăit. Partidul național a fost invitat pe clubul partidului independenților (Strossmayer), să nomineze și el doi membri pentru deputațiunea regnicolară. Clubul independenților însă a respins oferta partidului național, odată pentru-că problema supusă deputației regnicolare prin rescriptul regesc nu corespunde programului partidului independenților, abstracție făcînd dela aceea, că alegerea deputațiunii regnicolare s'a pus fără nici o discuție la ordinea țălii pentru o ședință, la care partidul independenților n'ar pute lua parte după declarația sa cunoscută, că dieta e incompletă. Lipsesc adecă Starcevicianii, fiind excluși încă pentru o ședință, după cum admite acuma și partidul național, care mai înainte pretindea, că exclusiunea e validă pentru cel puțin două ședințe. Din toate se vede, că guvernul și partidul seu croat încep a se teme chiar ei de „țăria“ lor.

Germania și Anglia au ajuns în sfârșit adversare pe față, de vreme ce cele două organe guvernamentale de căpetenie, „Daily News“ și „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ se combat împrumutat. La un articol din „Daily News“ despre preținsele motive, cari au reținut pe puteri, și anume pe Germania, de a răspunde la proiectele Angliei asupra Egiptului, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ scrie următoarele:

„Puterile continentale au mai mult interes în rapoartele lor între sine decât în cele față de Egipt. Pentru fiecare din ele e mai ponderoasă întrebarea dacă se află în pace și bună înțelegere cu puterile continentale învecinate decât întrebarea dacă ce se va alege de Egipt. Puterile vor considera deci în prima linie cestiunea egipteană din punctul de privire, că oare dacă ar consimți cu propunerile Angliei nu s'ar strica sau periclita rapoartele lor față cu celelalte puteri? Prelungă Anglia, în cestiunea egipteană Franca e mai tare interesată; dacă Anglia și Franca s'ar învoi asupra cestiunii egiptene, probabil că n'ar fi greu de ajuns la o înțelegere nici cu celelalte puteri. Până când însă o astfel de învoire lipsește, negreșit că e în interesul Angliei a o căștiga pe Germania pentru-ca să primească aceasta mai întăiu proiectele engleze, și a-l aduce astfel pe guvernul francez sub presiunea diplomatică a învoelii germano-engleze. Însă interesul Germaniei de a trăi în bună înțelegere cu Franca e cu mult mai mare decât a lăsa vreo probabilitate că politica germană s'ar pute hotărî să scoată din focul francez castanele englezo-egiptene. Politica germană pune cu mult mai mare

preț pe aceea ca să-și păstreze opinia bună a Angliei, decât să se arete neprevenitoare, din rea voință sau dispoziții personale față de proiectele engleze; decât că aceste dorințe nu trebuie să meargă așa departe încât Germania, fără de a-și vătămă interesele proprii, pentru ca să facă un serviciu intereselor Angliei, să abdică de politica sa pacifică dovedită față de Franța dela războiul franco-german. Ajungerea unei înțelegeri prin corespondență scrisă și prin note diplomatice preste tot e foarte neprobabilă. Nici o putere continentală nu va voi să fie cea dintâi, care să prevină judecata celorlalte puteri prin primirea sau respingerea proiectelor engleze.

Diarul „Neue fr. Pr.“ din Viena dăce că puterile au declarat în mod confidențial guvernului francez, că ele nu vor da nici un răspuns la nota engleză înainte de ce va răspunde Franța. Toate puterile se unesc în aceea că reprezentanții Germaniei și ai Franței au dreptul să ocupe loc în reprezentanța casei egiptene. Franța dorește ca Egiptul să fie internațional. Pertractările se fac dela cabinet la cabinet și domnesce convingerea că Anglia va ceda dorinții puterilor.

Din camera României.

(Discuțiunea asupra răspunsului la mesajul de Tron.)
(Urmare din discursul rostit de ministrul-președinte I. Brătianu.)

A dăc d. Cogălniceanu că nimeni nu se îngrijese de țeran, de sănătatea lui, de instrucțiunea lui. Dar, onorabile domn, când ne-ai aruncat pe ferestri din această cameră, după-ce chemaseși trăsnetele cerului asupra celui care va atenta la libertățile publice și la tribuna parlamentului, când te-ai scăpat de noi și ai luat soarta țeranului în mână, scii că ți-am scris câteva epistole atunci, și sunt singurul, care te-am criticat prin publicitate de ceea-ce ai făcut, și-mi aduc aminte, ce mi-ai dăc atunci, că m'am omorât, când susțineam, că trebuia să ne lași să facem ceea mare reformă prin parlament, ca deslegare a unui drept, ear' nu ca impunere a unei necesități; căci numai așa puteam da țeranului conștiința, amorul de proprietate. Atunci dăceam d-lui Cogălniceanu: ți-ai luat o mare sarcină, faci improprietărea, dar mai întâiu să vedem cum o faci și al doilea, dacă ai luat toate măsurile ca să asigurezi proprietatea în mâna țeranului și totdeodată și economia generală a țării. Țeranii au mai fost altădată improprietăriți, în timpurile cele vechi, dar și-au pierdut proprietățile, și dacă nu vei lua măsuri bune, ear' acolo vor ajunge.

Ved aci un vecin al meu de proprietate, pe dl Vasilache Jorji, care este din acei vechi profesori, din cari au rămas numai trei și cu d-lui patru, și fac apel la d-sa să spună cum se făcea improprietărea. Se făcea într'un mod echitabil și drept? Se făcea în favoarea țeranului sau în favoarea celui mai puternic și care dădea bani mai mulți? Îmi aduc aminte, când a venit comisiunea, că mi-a dăc delegatul proprietarilor se scoatam din socoteală toate sădirile. Mă iertați, am răspuns eu, legea dăce toate pădurile, și dacă vei scoate d-ta toate sădirile, nu mai rămâne nimic să dai țeranului, căci mai tot pământul este sădit cu pruni și calci legea. Cu toate acestea mi-a

dăc că pretutindeni așa a făcut. Când a plecat comisiunea, a trimis un delegat la dl Vasilache Jorji și dl Vasilache Jorji mi-a trimis răspuns, căci era să mă duc a doua dă la Slatina și mi-a dăc: poate că nu scii cum se fac lucrurile în ziua de astăzi, dacă te genezi d-ta să dai bani, pune pe cineva.

Ei, d-lor, aceasta o dăc fiindcă onorat. d. Cogălniceanu dăce să emancipăm și pe preoți cum am emancipat pe țerani. Să ferească D-șeu să fi emancipăm tot în felul acela!

Tot în sensul acesta răspundea d. Cogălniceanu și d-lui Dimitrescu ieri, că universitatea de Iași este copilul d-sale și e în drept să fie ceară socoteală astăzi. D-sa mai adaugă că, nu numai legea rurală și universitatea de Iași sunt copii ai d-sale, dar' că mai este scris și în cutare și cutare decret, și eu atunci mi-am dăc: mulți copii are d. Cogălniceanu, pe cari i-a pierdut din vedere și tocmai acum târziu vine să le ceară socoteală.

Ei, d-lor, ar fi să cad în inconvenientul în care dăceam că au cădut unii, dacă aș sta să răspund la toate câte s'au dăc. Las la o parte și vin la cele întâmplare după căderea bietului principe Cuza. Dăc, d-lor, bietul principe Cuza, ca să nu credeți că am avut mare merit și mare curagiu când am detronat pe principele Cuza. Am avut tot acel merit și tot acel curagiu ce a avut d. Cogălniceanu împreună cu principele Cuza, ca să facă improprietărea țeranilor și secularizarea averilor mănăstiresci având de sprigin pe împăratul Napoleon; am avut și noi acest curagiu fiindcă am avut de sprigin pe Napoleon, căci numai după-ce ne-a promis că țeara nu va fi invadată și că i se vor respecta drepturile, numai atunci am dat dela Paris o depeșă d-lui Rosetti la București, ca să plătească polița (ilaritate).

N'am avut curagiu nici noi nici d-voastre prin noi înșine, și să fie bine cuvântată țeara în prin Napoleon III, care ne-a dat totdeauna în cestiunile grave spriginul seu, să nu ne împodobim dar' cu penele altora.

După-ce a venit principele Carol la 1866, eram ministru; am visat spitalele din Moldova și le-am vedut pe toate pline cu țerani bolnavi de pelagră. Scii că la 1864 a nins foarte de vreme, și numai aceia, cari au scuit să-și atragă în partea lor pe prefeți și sub-prefeți au putut să-și culeagă porumbul. Mie îmi scria epistatul meu dela moșie, să mă duc acolo, fiindcă nu vor țeranii să ease să culeagă nici un cocean de porumb. Atunci s'a cules porumbul pe zăpadă, s'a băgat în magazin ud, earna a fost ploioasă și plină de umezeală, astfel că în primăvară tot porumbul a eșit stricat.

Peste doi ani dela reforma d-voastre țeranii nu voiau să mai lucreze, proprietarii începuseră să plece de pe la moșii încât rămăsesse câmpul pustiu.

Aceasta era pe la 1865. A venit pe urmă seceta teribilă dela 1866, cât nu s'a făcut de loc porumb, încât țeranii au fost siliți să mănânce porumbul stricat din 1864, care le-a adus pelagra, și acei cari nu au avut porumb de loc, au trebuit să se vândă proprietățile pe porumbul acela stricat, ca să nu moară de foame.

Eată, d-lor, în ce stare am găsit noi pe țerani; cu pelagra și îndatorăți până în gât și pentru vecie, nici un spital rural, și fără nici un ajutor.

Ce am făcut noi, partidul liberal? Mai

întăiu legea tocmelor agricole, care deși recunoscu si eu că nu este bună în toate părțile ei, dar' are totuși și părțile sale bune, care pentru moment împacă pe țerani. Încă odată o dăc că legea tocmelor agricole are și părți rele și am cerut acelor părți rele, să scoată acele articole, cari și țeranilor și proprietarilor sunt vătămătoare; dar' nu am fost ascultat. Cu toate acestea prin legea s'a făcut un mare progres.

Am creat apoi creditele agricole, pentru cari mai de unădă v'am mai cerut un nou credit, ca să putem îndoi capitalul și dacă va fi trebuință vă vom cere ca să întrem și împătrim capitalul acelor instituții.

Noi am rugat pe d. Cogălniceanu să creeze acele instituții, dar' d-sa nu a voit,

Am făcut ambulanțe militare, pe cari să le putem ave nu numai pentru trebuința armatei și pe timpul războiului, dar' să le avem și pentru timpul de pace, pentru trebuința țeranilor, și dacă până acum nu s'au făcut decât două, la anul viitor vom ave mai multe, și s'au dat îngrijiri la mii de țerani în câte două ambulanțe, dintre cari una este în Mehedinți și cealaltă în Vrancea.

De ce dar' v'ați supărat când v'am rugat să nu spuneți lucrurile altfel de cum sunt, sau, după expresiunea pe care mi-a dat-o d-nul Maiorescu, să nu mistificați adevărul? Cele ce vă spuși nu sunt lucruri secrete, sunt cunoscute de toată lumea și nu mai puțin și de d-nul Cogălniceanu. De ce dar' d-sa le neagă și ne aduce nise imputări, pe cari nici însuși d-sa nu poate crede că le merităm? De ce alt decât numai spre a-și vărșă veninul?

Ai vorbit de preoți. Dar' nu îți aduci aminte că eu și în privința aceasta ți-am adresat o scrisoare? Ți-am adresat-o ce e drept sub numele unui preot din satul Sâmbureni, dar' era adresată d-tale și te-am rugat ca și preoții să fie considerați de clăcași și să li se dea pământ și lor.

Negreșit că nici un preot de sat nu era clăcaș, nu făcea clacă, dar' copiii preoților făceau. Prin urmare, de ce nu te-ai gândit atunci la statul maior spiritual a poporului român?

Ataci înaltul cler. Mai întâiu mă iartă să-ți spun că ai făcut o eresă dăcând că biserica ortodoxă are bazele sale în doctrinele liberilor cucerători.

D-lor, biserica ortodoxă, este democrață dar' ea are dogmele ei, care nu se pot schimba fără învoirea sinodului. Nu fiecare vladică poate a schimba dogmele. Dacă ne vom pune pe acest teren, s'a dus biserica noastră și viața noastră e în biserica orientală; prin ea am jucat rol în trecut și nu trebuie să eșim dintr'insul. Sântem autocefali, dar' sântem legați de biserica Orientului; am vărșat mult sânge noi pentru Creștinism, mai mult decât cei ce au tras foloasele. Până acum noi nu avem istoria făcută.

Ai protestat când ți-a dăc d. Maiorescu sau d. Dumitrescu, nu scii care din doi, că făcuseși din prelați funcționari ai statului d-ta, care protestezi în contra funcționarismului; d-ta, care ai dăc, că statul a absorbit toată activitatea națională prin înmulțirea funcționarilor.

Sânt juri aici, și trebuie să înțeleagă ce este în fundul cuvintelor.

D-lor, cum am crescut noi numărul funcționarilor, cum am absorbit activitatea socială?

Întăiu, am luat regia tutunurilor din mâinile străinilor; am luat drumurile de fer din mâinile speculanților; am înființat banca națională etc. etc.

Am făcut rău? Ce? Era activitate națională acele specule ale străinilor, cari veniau aci și ne sugeau sucourul nostru?

S'a făcut mai deunădă o interpelare și cred, că tinărul deputat, care a făcut-o, a fost o victimă, să-mi permită să i-o spun; se dădea satisfacțiune băncii României, pe care au fost siliți chiar acționarii să o pună în condițiuni a nu mai fi o bancă străină, ci o bancă națională. Să nu cumva aceste teorii ale d-lui Cogălniceanu să vă pună în ostilitate contra rescumpărării căii ferate dela Roman la Suceava, fiindcă și aceasta trebuie să o facem și va crește și aceasta numărul funcționarilor. Dar' să dea Dumnezeu să nu se facă în România decât numai sporiri de această natură, cari iau din mâna străinilor afacerile noastre. (Aplause).

Când dăceam adineaori, că d. Cogălniceanu a făcut din prelați funcționari, și încă funcționari amovibili, îl vedeam făcând un gest de negațiune. Nu-mi aduc aminte dacă legea e făcută de d. Cogălniceanu ori de alt cineva, dar' iau și cele bune ale regimului, care s'a inaugurat prin lovitura de stat dela 2 Maiu. Ai făcut aceasta pentru-că ai voit să asorbi ca dictator voința tuturor. Și era ceva natural aceasta.

Când s'a deschis cel dintăiu parlament nu eram aici, nu că îmi era frică să mă omoare cineva, după cum îi e frică d-lui Cogălniceanu să se ducă la Huși, când nu este ministru...

O voce: Și Mărza prefect.

D. președinte al consiliului: Eu nu mă tem nici odată. Eram atunci la țeară, căci îmi caut eu singur moșile. Dar' pe ce bănci erau prelați țării atunci? Și erau numai prelați ortodoxi?

Dl. M. Cogălniceanu: N'am înțeles.
(Va urma).

Macedonia, Austro-Ungaria și Rusia.

Orientul acuzi trebuie earăși împăcat. Starea de lucruri creată în Peninsula-Balcanică prin tractatul de Berlin nu poate să țină mult. Anarchia ce domnesce în Macedonia atrage asupra-și atențiunea Europei și cu deosebire a monarhiei noastre și a Rusiei. Presa rusească nu trece cu vederea nimic din cele ce se petrec în Peninsula-Balcanică. Lucrurile ce se petrec astăzi în Macedonia seamănă mult cu cele ce se petreceau în Bosnia și Herțegovina, cari au adus cu sine războiul ruso-turc. Reproducem un articol din cel mai de frunte diar rusec „Novoje Vremia“ care se ocupă cu cestiunea macedoneană. Eată acel articol:

„Macedonia e cutrierată de cete de hoți. A fost un lucru de toate dălele că înainte de războiul cel din urmă turcesc pe Peninsula-Balcanică când ici când colo și-au scos la iveală capul cete de insurgenți voluntari; haiducii bulgari și sârbesci și arnauții grecesci atacau din an în an localitățile turcesci și crișmele, în care casuri despoiau și pe ai lor, se lăsau la luptă cu basi-bozucii, dinaintea miliției regulate se refugiau în munți, ba uneori se ciocnau și cu aceasta.

Foița „Tribunei“.

Colăcărutil.

Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de **Benedict Viciu**.

(Urmare 4.)

Când se apucă de mâncare starostea de casă, sau altul, care scie, dăce următoarele:

Iubiții mei prieteni!

Masa este pregătită
Cu linguri, cuțite, tăiere, furcuțe
Cuprinđându-și dar' fiecare locul
Gazda așa dăce, bate-l-ar norocul.
Mâncările pe masă să nu se răcească
Ca prin încăldire, lucru să ne facă.

Precnm vedeți dar', aici felul întâiu ni s'a adus și ca nu cumva să-l verse, mereu rugăciuni au spus.

Jupâneasa „socăciță“ nu le-a prea tare sărat Gândind, că domniilor-voastre vă place cam pipărat.

Mă rog cu vorbă scurtuță
Prindeți linguri și furcuțe;
Gazda are voie bună
Dacă cu toți dimpreună
Meserii vooși s'arată
Mâncând acum îndată.
Placă-vă, că nu-i fierbinte
Nu-i mazere, nice linte
Nici hirișcă, nici alac
Că nu s'a făcut la Jac,

Că-i mâncare românească
Cine-a mânca să trăiască.
Diplașul cu-alui tocmire
Schimbă a tuturor fire,
Că resunând coarda bine
Se bucură fie-cine.
Cum dăcala și-o pornesce
Tot omul se veselesce.

Cine dară va mânca
Din aste bucate
Poftimu-i eu și gazda
Să-i fie spre sănătate;
Așadar' fiesce-care
Să se-apuce de mâncare.

*

Al 2-lea fel.
(Curechiu.)

Aci e curechiul
Gătit cu marafeturi
Precum e și carul
Ferecat cu gânjuri.
Asta-i a Românului
Plăcută mâncare
Gătită cu deresuri
De mare mirare.
Făcut cu gălusece,
Cu borș de pre husce.
Îl mănă și domni
Cu mare iubire,
Ba și călugării
Dela mănăstire.
Luați dară și mâncați
Îmbiat nu așteptați,

Că gazda nu ne-a 'mbia
Chiar flămânđi de-am rămâne
Încă bine i-ar păpă,
Că mâncarea-ar rămâne.
Chiar acum mi-a făcut semn
Ca să nu vă mai îndemn
După dînsul nu vă uitați
De mine să ascultați,
De mâncare v'apucați;
Asadară' fie-care
Să s'apuce de mâncare,
Că-a mânca nu-i lucru mare,
Și să bem cu cumpetare.

Până mănâncă.

Să dăcem mila Părintelui,
Binecuvântarea Fiului,
Darul Duchului Sfânt;
Cât e dela apus pân' la răsărit,
Dela mează-noapte pân' la mează-đi,
Să-și pună D-șeu mila
Pe toți popii
Pe toți protopopii
Pe toți vladicii
Pe toți mitropoliții
Pe toți patriarhii
Și pe toți diecii.
Să-și pună D-șeu mila
Și pe acești doi tineri.
Să fie iubiți unul altuia
Ca vara
Ca primăvara
Ca toamna cea bogată,
Ca piperul Grecilor,
Ca sarea berbecilor,

Ca țîța pruncilor,
Ca otava juncilor,
Ca vinul roșu boierilor;
Ca mărul roșu copiilor,
Ca bostanul porcilor
Ca vinarsul popilor
Ca jocul fetelor
Ca țîrgul nevestelor
Ca Țiganul dracului.

*

Dar' d-ta, mire, de ce ai dat în gânduri,
Doar' pentru Sécuii, cari poartă scânduri?
Lasă aste gânduri nu gândi de nime,
Să bem, să ne veselim, că ne-a fi mai bine.

*

Dar' d-ta, mireasă, de ce ești supărată
Doar' gândesci, că butea e de tot stricată?
Căci eu când mireasă iuci pe pământ așa fi,
Aș be, să mănca, aș juca de m'ăș sdrobi.

Aci îmbie pe mireasa cu un păhar de vin,
și când dînsa l-a luat în mână continuă:

Veselă-i mireasa,
Acum nu toarce lână,
Numai cât am vđq't-o
Cu păharu'n mână.
Dumneșeu să-i dea
Tot vesele gânduri,
Dee-i și nunului
Copârșeu de scânduri.
(Va urma.)

Turcii, dacă prindeau câte o ceată de aceste, îi uicideau până într'unul: în persecuțiune soldații turci chinuiau în tot modul populațiunea slavă, îi inviduiau cu beția, pre cei suspecți îi spânzurau și câte odată îi deportau în Asia-mică. Astfel s'a întâmplat; astăzi însă e curios, că autoritățile turcesci părtinesc încâtva cetele de hoți din Macedonia. Turcii sau nu-i persecută de loc, sau o fac aceasta numai la aparență; astfel spun rapoartele. Această faimă e cu atât mai curioasă, cu cât dela pacea de Berlin încoace în Macedonia s'a introdus administrația și aceasta încâtva s'a și îmbunătățit... Sporirea cetelor de tâlhari până acum e neexplicabilă; atâta se scie numai cu siguranță, că majoritatea acestora nu consistă din haiduci bulgăresci. Aceste cete, a căror origine e ascunsă, despoaiă cu deosebire pe Bulgari, ear' pe Grecii îi lasă în pace. Așa se pare, că nici Grecii nici Turcii nu sânt străini în părtinirea acestor cete de tâlhari. De când au pornit la Londra plângerea Bulgarilor macedoneni, și s'a dovedit, că această plângere e temeinică de atunci s'au adunat în Athena „Macedonenii“ și respective Grecii de origine din Macedonia, sau mai nimerit ăis meetingul acelora, pe cari i-au dus acolo numai interesele comerciale și au declarat din Athena, că Turcii susțin ordinea cum se cade; meetingul a declarat de superfluă trimiterea în Macedonia de comisarii cari s'au cerceteze starea țării. Acest meeting s'a convocat la inițiativa diplomaților austriaci. Guvernul englez n'a primit însă sfatul, ci a trimis în Macedonia pe atașatul militar a legațiunii sale din Constantinopol. Trebuie deci să așteptăm raportul englez; raportul s'a trimis la Londra și toată Europa îi va da creșdemânt. Însă diplomația noastră abia se poate îndestuli cu aceea ca delegatul militar al Angliei să umber prin Macedonia și să spună lumii adevărul. N'ar strica dacă 'și-ar aduna și guvernul nostru datele de lipsă despre afacerea macedoneană prin un delegat deosebit al seu. Aceasta e cu atât mai de lipsă cu cât scopul mișcării încă nu se cunoasce. Scim numai atâta, că în anii din urmă între Bulgarii Macedoniei propaganda catolică lucră cu toată energia. Bulgarii, ca să se mântuiescă de jugul turcesc și grecesc, primesc sate întregi religiuena catolică; prin schimbarea religiueni ajung sub protectoratul Austriei. Austriacii și-au ales foarte isteț calea ce au să facă. Și nu s'au înșelat misionarii panslavisti catolici; acum lucră cu succes alegându-și la timp reședința în Salonichi... La început politici austriaci au spriginit și rescoala din Herțegovina, decât că aceasta a erupt foarte de timpuriu, când în Bosnia încă n'a fost așa de bine pregătit terenul ca în ținutul învecinat cu Muntenegru. Evenimentele nu s'au îndatinat a se repeta, dar' dacă relațiunile supuse din Macedonia încă sânt ca cele dela 1875 din unghiul nord-vestic al Peninsulei-Balcanice: în acest cas mișcarea macedoneană se poate complica ca și cea din Herțegovina. Că guvernul englez a trimis un agent militar la fața locului, aceasta va să însemne că nu voiesce să aibă și el parte de o surprindere. Ba încă se poate, că în primăvară va dispără mișcarea macedoniană, dar' se poate ivi de altă parte și cazul că să capete impuls din afară, — se mai poate aștepta deci că va lua proporțiuni mai mari. E dar' pentru noi de tot ponderos ca să avem date sigure și încă de cu bun timp.

„Așa se pare că nu ar fi lucru greu a preveni complicațiunile nepofite nici în cazul când Turcii nu ar fi în stare a învinge anarhia. Împreunarea în un principat a Macedoniei cu Rumelia orientală și cu Bulgaria dela Dunăre ar învoirea tuturor puterilor europene, ar fi foarte firească și simplă dacă spre nefericirea Slavilor ortodoxi de Sud nu s'ar fi născut panslavismul catolic austriac.“

Precând puterile europene descurcă politica de colonizare pe continente străine, pe Peninsula-Balcanică se petrec lucruri cari sânt în stare a da earăși de lucru Europei întregi. Organul rusesc voesc se-și câștige și guvernul din Petersburg date sigure ca nu cumva să fie surprins de nisce evenimente de o natură serioasă. „Novoie Vremia“ vede o asemănare mare între începutul dela anul 1875 și între cele ce se petrec acum în Macedonia. „Dacă panslavismul catolic austriac“ n'ar pune pedecă Slavii de sud

ar fi ușor de întrunit în o Bulgaria mare. Bulgaria își crează corăbii de războiu în loc ca să-și dărime fortărețele de lângă Dunăre. Lucrurile se încurecă deci earăși.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Ocna-Sibiului, 27 Decemvrie 1884.

Am arătat în „Tribuna“ toate abuzurile întâmplăte cu ocaziunea restaurării reprezentanței opidane și a magistratului opidan.

Contra acestor abuzuri au apelat la timp toți membrii respinși din reprezentanță la comitetul central comitatens din Aiud.

Aceste proteste s'au și rezolvat într'un mod foarte caracteristic, cam în foma aceasta: Recursul d-tale se respinge, ca nemotivat, — din cauză, că deși sci scrie și ceti, sci scrie numai cu litere cirile și nu cu latine, — care astăzi se obișnuiesc la Români.

Din rezoluțiunile date din partea jurisdicțiunii se poate convinge ori și cine, ca § 42 din art. de lege XVIII 1871 în forma aceasta ăice, că reprezentant comunal în cetăți cu consiliu regulat poate fi tot insul care odată e alegător dietal și scie scrie și ceti.

Aceste s'au dovedit toate, și acuma ni se mai pune pedecă că nu scim scrie și ceti cu litere latine.

Contra acestor rezoluțiuni ridiculoase încă am apelat la înaltul minister. Sântem curioși cu ce ne vom pomeni și de acolo, de unde chiar s'a făcut legea comunală, care trebuie să fie sfântă pentru toți fără deosebire dacă un cetățean lucră la pământ și altul face oale.

Tot în zilele acestea ne-am pomenit și cu rezoluțiunea respinsă referitoare la protestul înaintat jurisdicțiunii relativ la restaurarea oficialilor dela magistratul nostru, din motiv că acea restaurare s'a întâmplat fără de a fi fost reprezentanța opidană întregită.

Rezoluțiunea jurisdicțiunii este foarte interesantă. Ni se ăice, că dacă aceasta s'a întâmplat, vice-comitele a fost în drept să o facă din motiv, că dînsul a lucrat după spiritul legii de astăzi; prin urmare noi Români ne putem uita la paragrafi cât sânt de frumoși, avem drept să ne consolăm numai cu ei, deoarece-ce spiritul legii, se pogoaă asupra altora noi trebuie să tăcem căci la dincontră tot după spiritul legii ni se impută că sântem daco-romanisti și voim a stîrpi pe Maghiari de pe fața pământului.

În contra acestei rezoluțiuni plină de spiritul dreptății încă am apelat la înaltul minister. Sântem curioși cu ce spirit se va înzestra rezoluțiunea din partea înaltului minister.

Nu avem cuvinte a ne exprima amărăciunea noastră sufletească, când noi ca economi de pământ, cari până aci, când auđiam dela mai marii nostri, că legea sună așa și așa, ne închinam la ea ca la o lege sfântă dumnezească; acuma însă când începem a ne trezi și noi, începem a ne deștepta și a ne folosi de lege, trebuie să ne convingem, că legea pentru noi este o literă moartă, de lege se bucură numai confrății nostri cetățeni maghiari, nu de lege așa mult ca de spiritul legii și noi sântem tractați ca nisce animale, din motiv că prin spiritul legii de astăzi se susțin la cărmă în fruntea trebilor noastre opidane nisce oficiali, cari după legea naturală nu se pot considera de capabili. Îndată după restaurarea oficialilor dela magistratul nostru s'a făcut o denunțare la locurile competente contra gendarmeriei staționate în Ocna, că e pe partea Românilor și spriginesc pe Români, adevăd nu-i bate cum se cuvine etc. În urma denunțării făcute la 3 zile a și fost comandantul, care din întâmplare era un om foarte drept și de omenie, cu gendarmii de lângă dînsul înlocuți cu alți gendarmi, cari nici idee nu au de a schimba o vorbă românească din motiv că nu sciu.

Acestia la început s'au purtat după comanda căpitanului Herepei Károly și după porunca lui Mark Béla, până mai deunăți când a trebuit comandantul dela gendarmi să se convingă că dacă se va mai supune la astfel de comande oarbe și neprecugetate, urmările pentru dînsul pot să fie foarte periculoase.

Căpitanul din Ocna a hotărît o oară anumită până când să fie cărciunile descuiate.

Gendarmeria a fost despre aceasta încunoscîntată, și totodată provocată să privigheze ca să fie respectată această dispozițiune.

Comandantul dela gendarmerie, consciu de

chemarea sa, a cercat să-și împlinescă cu scumpătate oficiul seu.

În zilele trecute s'a dus, pre la 12 oare noaptea, la cărciuna din piață, care era, contra dispozițiunilor făcute de capitanatul din Ocna, descuiată. Acolo pre cine a găsit banchetând? pre dl Herepei Károly și pre adiutantul seu Mark Béla, care face onoare la toți.

Gendarmii au provocat pre cărciumar să stingă lumina, pentru-că timpul este foarte înaintat, eară oaspeții la moment să părăsească localul. Vice-căpitanul Mark Béla le-a răspuns: Mergeți voi, și păziți printre Români, nu aicea, unde sânt domni; voi mie nu-mi porunciți, eu vă poruncesc vouă, și eu sânt mai mare în oraș. Gendarmii au răspuns, că dacă capitanatul premerge cu astfel de exemple imorale, dînsii se duc acasă și se culcă, și nu voesc a mai scie de nici un ordin de al căpitanului din Ocna. La aceasta vice-căpitanul Mark Béla a răspuns trăgînd odată cu revolverul în gendarmi. Gendarmii înfuriați nu au mai cugetat că au a face cu un Maghiar și cu domnul cel mai mare și mai tare din opidul nostru, ci l-au luat la trei parale, bătîndu-l și tăiîndu-i carnea cea rea din mâni și degetele, care erau cam lungi câte odată la banii de drum și alții, despre care doară până astăzi nu s'a mai dat nici o socoteală dreaptă. Sântem curioși, că primarul Szöcs Jóska ce măsuri a luat contra lui.

Sântem curioși despre arătarea, care va fi trebuind să o facă comandantul de gendarmi la locurile superioare, și sântem curioși despre spiritul legii, cum se va aplica față de rănitul vice-căpitan, devenit acum impotent de a mai bate pre Români cu ușile încuiate.

Nu le arătăm acestea din lăcomia pentru domnie, ci le arătăm, ca să se convingă lumea întreagă despre abuzurile, nedreptățile, fărădelegile, batjocurile cele necumate și fără de sfîrșit, cu care ne luptăm. Noi ca Români, am vrut și vrem, fiindcă soartea a adus cu sine ca să locuim cu frații Maghiari la un loc, într'o comună, să fim ca frați, drepturile noastre de cetățeni să se respecte într'o formă, și neghina dintre noi să o curățim. Precum se vede, de când au început frații Maghiari din Ocna a-și negelge moșia lor, a lăsa ca să crească polomidă și neghină în loc de grâu și cucuruz, așa au început a se stupidita și la minte și la inimă, suferind din partea celor ai lor ori și ce faptă nelegală și imorală, ba cei mai mult a o sprigină cu toate armele nedreptății.

Noi nu mai ăicem altceva decât: cine ride la urmă, ride mai bine.

Mai mulți reprezentanți români ai opidului Ocna.

Cronică.

„Reuniunea română de cântări din Sibiu“ își va ține al II-lea concert ordinar Sâmbătă la 22 Decemvrie 1884 (3 Ianuare 1885) în sala dela „Musikverein.“

Biletele se vor da Sâmbătă (în ziua de concert la 22 Dec. 1884 (3 Ian. 1885) după ameați dela 3—5 în localul „societății de lectură“ „strada Cisnădiei Nr. 7.

„Casina română“ din Oravița-montană va ține la 7 Ianuare n. 1885 adunare generală la oarele 2 d. a. în localitățile casinei.

Invitare la alegeri! În N.-Oroszi (Nógrád) s'a făcut a treia zi de Crăciun alegere de primar. Partidele cu atâta zel s'au dat alegerii încât șese oameni și-au aflat moartea în lupta pentru convicțiune. Din Strigon au și trimis soldați căci se vede că trebuie restabilită pacea.

Gratulări de anul nou la Papa. Din incidentul anului nou toate persoanele diplomatice de lângă curtea romană vor gratula Papei.

Societate artistică română. Simțindu-se necesitatea unei societăți artistice, mai multe persoane din Iași, ăice „Liberalul“, au luat inițiativa de-a forma o societate, care va avé de scop unirea tuturor artelor frumoase, pentru desvoltarea și susținerea lor în țeară, într'o singură societate, sub numirea de „Societatea artistică.“

Această societate va căuta a avé la dispoziție un local, unde se vor arangia distrațiuni de diferite ramuri artistice, și după posibilitate se vor organiza serate musicale și dramatice cu program, conferențe, expozițiuni, etc. la care vor participa atât specialiști cât și amatori, membri ai societății.

Cutremurul de pământ din Spania. Cutremurul de pământ din Sudul Spaniei a răpit vieața la preste 300 de oameni. O mulțime de monumente istorice s'au nimicit de acest cutremur

între cari și catedralele renumite din Granada și Sevilla, precum și cel mai renumit monument: giamia din Sevilla. Frontispiciul ornat cu statui mari și reliefuli frumoase s'a ruinat mai de tot. În această biserică sînt așezate trupurile lui Ferdinand Catolicul și al muierii sale Isabela, a lui Filip-cel-frumos și al soției sale Ana-acea-nună. Giamia Giralda din Sevilla e aproape de 1000 metri înaltă. Catedrala din Sevilla, un op de artă monumentală cu 37 de capele, care încungiuă cele cinci aripi ale bisericii, încă a suferit mult în urma cutremurului. În această catedrală e înmormântat Fernando, fiul lui Cristofor Columb. Orașul Alhama, cu 8000 locuitori, în depărtare de 48 chilm. dela Granada, e puștiit mai de tot.

Fortificațiuni în Rusia. Țarul, după propunerea ministrului de războiu a hotărît să se construească noue și solide întăriri în Batum, Poti, Kars și Mihailovski. Aceste construcțiuni vor fi executate în cursul anului viitor.

Banca de Polonia. Una din ultimele instituțiuni cari amintiau autonomia Poloniei, Banca Poloniei, va dispără preste puțin timp. Ea va deveni o sucursală a Băncii rusesci, a căreia reședință este la Petersburg. Banca de Polonia, care există de un secol, era un stabiliment al statului; ea aducea mari servicii comericiului și industriei din Polonia. Disparițiunea ei cauzează o impresiune foarte rea în Varșovia.

Capitalul Băncii Poloniei, care e de opt milioane va merge să sporească pe acel al Băncii Rusiei.

Mulțumită publică.

Societatea de lectură „Andrieu Șaguna“ își ține de sântă datorință a aduce prin aceasta mulțumită tuturor acelora, cari cu ocaziunea ședinței publice din preseara de 30 Noemvrie a. c. au binevoit a contribui prin „oferte marimoase“ la sporirea averii sale.

I. Seara la cassă au încurs oferte în bani dela următorii:

Excelența Sa P. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul 10 fl.; Ilustr. Sa P. Archimand. și vic. archiepiscopesc N. Popea 5 fl.; Dnii: M. Voilean, redactor 1 fl.; V. Roman, director de bancă 3 fl.; D. Stana N. Joandrea 40 cr.; Dnii T. Ienciu, adj. catastr. 1 fl.; A. Bacu, funcț. mil. în pens. 1 fl.; E. T., căpit. în pens. 1 fl.; Dem. Cuntan, prof. sem. 1 fl.; Dna M. Georgeviciu, învățătoareasă 1 fl.; Dnii: N. Cristea, ases. cons. 2 fl.; I. Slăvescu, presb. 2 fl.; D. Lăpădat, inv. 1 fl.; E. Beșa, inv. 1 fl.; Exc. Sa baroneasa E. Pop 1 fl.; D. Comșa, prof. sem. 2 fl.; A. Lebu, propriet. 2 fl.; Dr. II. Pușcariu, ases. cons. 2 fl.; N. Frateș, secret. cons. 2 fl.; N. Gămulea, ampl. de bancă 1 fl.; A. Iechim, comerc. 2 fl.; Dr. I. Crișan, prof. sem. 2 fl.; I. Popescu, prof. sem. 2 fl.; S. Popescu, protopresb. 5 fl.; Z. Boiu, ases. cons. 1 fl.; Dna A. Matei 1 fl.; Dna Maria Roșca 2 fl.; Dna Iosefina Răuciu 1 fl.; N. N. 1 fl.; Dr. A. Brote, direct. de bancă 1 fl.; P. Dregiciu, interpr. la trib. 1 fl.; I. Popa, învăț. 1 fl.; Ana Oprișor 50 cr.; Dnii E. Muntean 1 fl.; Dr. I. Moga, medic. 3 fl.; I. Henteș, presbiter 2 fl.; Frații Tordășan 1 fl.; I. Neagoe, presb. 2 fl.; I. Hannia, direct. sem. 2 fl.; Pavel 50 cr.; Anonim 3 fl.; P. Cosma, adv. 2 fl.; I. Keil 5 fl.; G. Muntean 1 fl.; N. Pop, secretar la direct. finanț. 1 fl.; I. Rusan, propriet. 2 fl.; P. Ciora 1 fl.; Dr. I. Pop de Galaț, adv. 1 fl.; G. Dima, prof. sem. 1 fl.; I. Bologna, cons. în pens. 1 fl.; I. Ghibu, prof. sem. 1 fl.; I. Slavici, director la „Tribuna“ 2 fl.; Dr. D. P. Barcian, prof. sem. 2 fl.; Maria Sêrbu, 50 cr.; N. 3 N. 2 fl.; A. I. 1 fl.; Negrilă, inv. 50 cr.; N. N. 50 cr.; P. Roșca, jude reg. 2 fl.; Dr. Preda, adv. 2 fl.; Gr. Matei, comerc. 3 fl.; D-na Căndea, 1 fl.; Ioan Bechnitz, asesor cons. 2 fl.

II. Din străinătate au încurs dela următorii:

Ilustr. Sa P. Ieroteu Beleş, vic. episcopesc 2 fl.; D-nii I. Petric, protopresb. 2 fl.; I. Danciu, protobresb. 2 fl.; A. Olariu, adm. protopresb. 2 fl.; A. Păcurar, presb. 2 fl.; D-na Aneta de Stoica, 1 fl.; N. Popovici, presb. 1 fl.; M. Gomboș, propriet. 1 fl.; I. Moldovan, învăț. 1 fl. 04 cr.

Sibiu, 19 Decemvrie 1884.

Pentru comitetul arangiator:

I. Popovici jun. S. Medean

preș. P. Roșca

cassar. secretar.

Posta ultimă.

Sofia, 30 Decemvrie n. „Agence Havas“ comunică: Scirea despre rapoartele dintre principele Alexandru și agentul rusesc, care ar fi vătămât pe principe, e de tot falsă. Rapoartele dintre principele și agent sânt foarte bune.

Varșovia, 30 Decemvrie n. Țarul a aprobat planul prezentat de cătră ministrul de războiu relativ la zidirea de fortificațiuni mari.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extras din foaia oficială.

Licitatiuni.

Se vënd realitățile lui Em. Lemberger din Felvincz în 31 Decembrie 1884 la antistia comunală.

Publicări.

Din partea tribunalului din Zelău se provoacă eređii lui Ioan Câmpian din Moigrád și după Maria Todoca din Boian a se insinua în 45 zile.

Din partea judecătorei cercuale din Buteni se provoacă eređii după Blag Surda din Madrijesci și Iorgu Crișan din Chisindia a se insinua în 45 zile.

Edicte.

Din partea tribunalului din Sibiu se provoacă Nicolae Olariu din Loamneș a se înfățișa în 28 Ianuarie 1885 fiind pîrit pentru 62 fl. 43 cr.

Bibliografie.

„Preotul roman.” Diar bisericesc, scolastic și literar. Gherla 1 Decembrie 1884. Nr. XIX. Sumar: Aședă-mintele sacre ale cultului divin din santele Paresme. — Cuvântare funebrelă rostită la mormântul tinerii preotese Elisabeta Gerasim Domide.

Nr. XX. 16 Decembrie 1884. Sumar: Predică la născerea dlui Isus Christos. — Aședămintele sacre ale cultului divin din santele Paresme.

„Ortodoxul.” Foaie eclesiastică. București 16 Decembrie v. 1884. Nr. 49. Sumar: Interpelarea dlui Mărzescu. — Influența religiei asupra scriitorilor noștri laici din secolul al XVI-lea până într'al XVIII-lea. — Discursul ținut la serbarea patronului liceului St. Sava de preotul C. Enescu. — Diverse. — Notițe literare.

„Cărțile sateanului român.” Gherla Decembrie 1884. Anul al IX. Cartea XII. Sumar: Bună seara lui Crăciun! (poesie). — Unele lupte ale Domnilor români Ștefan cel Mare și Michaiu Viteazul. — Viorea (poesie). — Ispravnicul păcălit. — Colinde.

„Amicul Familiei.” Diar beletristic și enciclopedic-literar. Gherla 15/27 Decembrie 1884. Anul VII. Nr. 24. Sumar: Isaia Bosco (portret și biografiă). — Cordelia (novelă originală). — Cucoana își face toaleta (ilustrație). — Oda (poesie). — Tu de când (poesie). — Foișoare (poesie). — Amintiri (poesie). — Cătă durere (poesie). — Lupta cu ursul maritan (poesie). — Părintele Carthausi (roman tradus din maghiară). — Gure rele (poesie). — Diverse: invitare de abonament. — Loteria pentru școala română de fetițe din Sibiu. — Procesul „Observatoriului.” — Posta redacțiunii.

Beiu, Vodă, Domn. Roman istoric de Theochar Alexi. — Brașov, 1884. Broșură dublă: 15—16. Prețul 1 leu sau 40 cr.

Sciri economice.

Piața din Sibiu, 30 Decembrie. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 4.70 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 82 Kilo 3.30, până fl. 4.40 sęcara 66 până 72 Kilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orđ 58 până 64 Kilo fl. 4.— până fl. 4.60, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.75 până fl. 2.35, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 5.— până fl. 6.—, crumpene 68 până 70 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.70, semēnță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 7.— până fl. 8.—, linte 78 până 82 Kilo fl. 12.— până fl. 18.—; fasolea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, faină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 Kilo fl. 55.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 44 cr. carnea de vitel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 24 până 26 cr., ouă 10 cu 80 până 35 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 29 Decembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (lîngă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.70 până 8.20, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.35 până 7.85. Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.90 până 7.15 Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.40 până 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 până 9.60 Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.25 până 5.30; de alt soi fl. 7.10 până 7.15. Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—. Mălaiu (unguresc): fl. 6.20 până 8.20. Timpul de furnisare. Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.26 până 8.27 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 până 7.85. Sęcara (primăvară) — Kilo fl. 5.74 până 5.76 Cucuruz (Maiu—Iunie) fl. 5.97 până 5.98. Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/8 până 12.9/8 Spirit (brut) 100 L. fl. 28.25 până 28.75

Bursa de Viena

din 29 Decembrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rentă de aur ung., hărtie, Amortisarea datoriilor, Argintul, Galbeni împărătesci, etc.

Bursa de Budapesta

din 29 Decembrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rentă de aur ung., hărtie, Amortisarea datoriilor, Argintul, Galbeni împărătesci, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Decembrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, etc.

Aduc la cunoștința on. public, precum că mi-am deschis

Cancelaria de avocat în Sibiu piața mare Nr. 19

primesc spre îngrijire cauze civile, cambiale, comerciale, criminale, administrative și financiare.

Dr. Basiliu Preda, avocat.

[114] 1—3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresc

cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poezii populare, istoricore morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului. [101] 14

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Brașov, Sibiu, and Cluj. Includes train numbers, departure times, and arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.